

HRVATJE OČITAJO SRBSKIM OBLASTIM NASILJA

OBTOŽENI HRVATJE SMEJO LE V NAVZOČNOSTI SODNIKA RAZPRAVLJATI Z ZAGOVORNIKI

V procesu proti štiriindvajsetim obtožencem se je dognalo, da so bila priznanja večidel izsiljena. — Nečloveško ravnanje z jetniki. — Mučenje vpricho policijskega načelnika. — Trumbić in Maček sta se objela.

BEOGRAD, Jugoslavija, 25. aprila. — Pri procesu proti štiri in dvajsetim mladim Hrvatim, ki so bili obtoženi, da so hoteli z bombami pognati v zrak posebni vlak, ki je povedel v Beograd posebno deputacijo, ki naj bi izročila kralju Aleksandru vdanostno izjavo, je bilo slišati pritožbe, da je policija brutalno nastopala proti jetnikom v ječi.

Ivan Bernardić, mlad uradnik, je bil eden glavnih obtožencev, je pričal, da je bil prisiljen podpisati takozvano priznanje, da je bil voditelj revolucionarne organizacije.

Rekel je, da so mu zvezali roki na hrbtu ter ga občili z glavo navzdol. Potem so ga vrgli na tla ter pomandrali. Mučenje je trajalo celih dvanajstih ur. Mučili so ga celo v navzočnosti policijskega načelnika Bedekovića iz Zagreba.

Zagovorniki drugih obtoženih so izjavili, da so dobivali klienti le kruh in vodo in da so bili prisiljeni spati na tleh v verigah.

Neki odvetnik se je skliceval na človekoljubnost sodišča, naj izpremeni to ravnanje.

V pričetku današnje seje, je dr. Subotić, predsednik izvanrednega sodišča, odklonil prošnjo zagovornikov, naj se preloži proces, da bodo preiskali besedilo obtožbe proti jetnikom ter razpravljali z njimi.

Edina posledica pritožb zagovornikov je bila, da niso smeli obtoženi govoriti s svojimi zagovorniki, razen v navzočnosti preiskujočega sodnika.

Dr. Vladimir Maček, glavni obtoženec, je nato prošil sodišče, če se sme razgovarjati s svojim glavnim zagovornikom, dr. Trumbićem. To je sodišče dovolilo.

Dr. Trumbić je obšel svojega klienta. Oba moža sta se poljubila ter se zjokala.

Ta prizor je vzbudil aplavz drugih obtožencev, katerim je zapretel sodnik, da bo uvedel proti njim ravnanje radi omaloževanja sodišča.

"GRAF ZEPPELIN" NAD LONDONOM

"Graf Zeppelin" je pozdravilo na tisoče ljudi v Londonu. — Prvi obisk izra konca vojne. Dva indvajset potnikov na krovu.

CARDINGTON, Anglija, 26. apr. — "Zeppelin" je pristal danes zvečer v zračni lopi v Cardingtonu, pozdravljen od večstoletne ljudske množice.

Lt. Eckener je šel prvi na krov, da pozdravi kapitana Lehmana, ki je poveljeval zračni ladji tekom potovanja. Po triletirnem odmoru je zapustil "Graf Zeppelin" Cardington, z Eckenerjem na krovu ter so ga ob polnoči zagledali pri izlivu reke Themse.

BRUSELJ, Belgija, 26. aprila. — "Graf Zeppelin" je na povratnem potovanju v domače priistanke le-

tel ob polnajstih zvečer preko Bruselja.

LONDON, Anglija, 26. aprila. — Na tisoče Londončanov, katerim je ropanje motorjev "Zeppelin" še dobro v spominu, ga je pozdravilo ko je kiral nad angleškim glavnim mestom.

Vodilni balon je prišel semkaj iz Friedrichshafena ter je namenjen na letalno polje Cardington, kjer je nastanjen angleški vodilni zrakoplov R-100.

Ko so ga ob štirik popoldne zagledali tukaj, ga je spremljalo šest aeroplanov. Poletel je preko nogometnega igrišča v Wembley, kjer je na deset tisoč ljudi prirobovalo nogometni igri.

PARIZ, Francija, 26. aprila. — Nemško zračno ladj "Graf Zeppelin", na poti v London in Cardington, so zagledali nad Parizom ob dvanajstih popoldne. Letel je krog Eiffelovega stolpa. Zračna ladja je odletela iz Friedrichshafena ob šestih zjutraj. Na krovu se je nahajalo dva in dvajset potnikov.

KUKLUKSKLAN JE NA STRANI J. PARKERJA

McReynolds namerava baje odstopiti, da pridobi nominirancu južne glasove. — Unel se bo velikanski boj.

WASHINGTON, D. C., 26. aprila. Skoro na predvečer bitke radi potrjenosti sodnika Parkerja kot člana najvišjega sodišča Združenih držav se je glavno mesto pripravilo na obupen in zgodovinski boj.

Krožijo govorice, da se poteka Ku Klux Klan za sodnika Parkerja in da bo resigniral sodnik Reynolds, ki je edini sodnik iz južnih držav. Poročilo o McReynoldsu je baje definitivno zvezano z napori administracije, da se izogne porazu glede tako kritične zadeve kot potrjenje nominirancu za najvišje sodišče. Splošno pa se domneva, da ne bo resigniral Reynolds pred dva indvajsetimi meseci, ko bo lahko stopil v pokoj z redno plačo \$20.000. Takrat bo star sedemdeset let ter bo imel deset let neprekinjene službe, kar sta dva predpogoja za umaknitev s polno plačo.

MATI UMORILA TRI OTROKE S PLINOM

Ker je bil njen mož že dalj časa brez dela, je odprla trinajstletna Mrs. Mary Santonostos plin ter legla poleg otrok, da konča svoje življenje. Mož, ki je prišel domov, je našel otroke mrtve, dočim je spravil ženo v bolnico. Če bo ostala nesrečnica pri življenju, se bo morala zagovarjati pred sodiščem.

STRAŠEN ČIN UMOBOLNEGA

Oče usmrtil svojega sina ter težko ranil tri druge otroke. — Nameraval je uničiti celo družino.

V stanovanju Vincenta Calise, 565 Henry Street, se je večer odigrala strašna družinska žaloigra. Vincent Calise je že postaren mož ter se je zadnje čase precej čudno obnašal. V duševni zmedenosti je sklenil, da se iznebi svoje družine. Zjutraj je vstal ter stopil v sobo, kjer je spal njegov sin Salvatore. Potegnil je revolver ter mu pognal kroglo v glavo.

V drugi sobi sta spala dva njegova nadaljna otroka, Frank in Anthony.

Dvakrat je zamahnil s sekuro ter ju težko ranil na glavi. V tretji sobi je bila žena z dvema hčerama. Blaznež je zopet potegnil revolver ter začel streljati na desetletno Puso. Ženi, ki je prišla k otoku na pomoč, je začel par nevarnih ran z nožem.

Ko je dospela policija, je našla blazneža klečečega poleg mrtvega sina. Jokal je in molil.

Ranjene otroke in ženo so odvedli v bolnišnico. Panta sta bila na glavi s sekuro tako močno ranjena, da imajo zdravniki le malo upanja da bi okrevala.

MEHIKA BO OTVORILA DELAJSKO BANKO

MEXICO CITY, Mehika, 25. apr. Prva delavska banka v Mehiki bo odprta dne 1. maja z milijon pezi vloženega kapitala. Nudila bo pomoč lastnikom majhnih zemljišč, ki so bila šele pred kratkim oproščena nadvlade zemljiških baronov.

POPULARNOST HENRY FORDA

Med vsemi Amerikanci je Henry Ford najbolj znan Evropejcem. — Kdo se briga za Babe Rutha ali banditskega glavarja Capona?

PARIZ, Francija, 26. aprila. — Henry Ford, ne pa Lindbergh ali pa predsednik Hoover je najbolj znani Amerikanci številnim milijonom Evropejcev.

Uredniki so hoteli dognati, za katerega Amerikana se ljudje najbolj zanimajo in Henry Ford je vedno zavzel prvo mesto.

Njegov življenjski opis v knjigi ali v listih v obliki serij, je znan več Evropejcem kot kateregakoli sodobnega Amerikana.

Nadalje je Evropa sprejela v svoj jezik izraz "fordizirati", kar pomenja Fordove metode pri izdelovanju kakšnega predmeta.

Najbolj znani Amerikanci so naslednji:

1. Ford, Hoover, Pershing, Chaplin, Lindbergh, Edison, Dempsey, Borah, polkovnik House in J. D. Rockefeller.

Evropa ni še nikdar ničesar čula o Babe Ruthu, o Caponi ali o Amosu in Andyju.

Pred dvema leti bi Lindbergh brez dvoma naceleval seznamu, in senator Borah bi bil najbrž drugi, a sedaj ne stavlja Evropejci na prvo mesto Lindbergha. Boraha pa sovražijo po skoro vsej Evropi.

USMRCENJE BANDITSKEGA GLAVARJA

MEXICO CITY, Mehika, 26. apr. Neko poročilo pravi, da so zvezne čete usmrile Cruz Delgada, voditelja banditov, ki so odvedli Amerikana Bristowa ter ga držali v jetništvu več tednov.

THOMAS DOLŽI ZAKONODAJO

Warden Thomas pravi, da je kriva zakonodaja velikega požara v kaznilnici v Columbusu, tekom katerega je zgorelo dosti kazencev.

COLUMBUS, Ohio, 26. aprila. — Danes so pokopali zadnjih 45 žrtev tragičnega požara v jetnišnici. Warden Thomas je rekel pred posebnim preiskovalnim komitejem, da je dvanajst let skušal napotiti državno zakonodajo, da dovoli potreben denar, da uveljavi potrebna popravila.

Do pred dvema leti se ni sploh ničesar storilo. — Je rekel. — Gospodje so slišali moje poročilo, priznali, da je treba nekaj storiti, a pozabili zopet vso stvar.

Ogorčeno je zavrnil obdožitev, da je bil nepotrebno okrut napram kazencem. — Če so bila kaznovanja, — je rekel, — so bila potrebna. Okrat pa nisem bil nikdar.

Policist West je rekel koncem današnjega zaslišanja, da so našli v žepih nekega zgoraj omenjenega žage in bodalca in da je s tem dokazano, da so jetniki nameravali vzporediti izbruh.

NAPAD NA DR. SEIPELA

DUNAJ, Avstrija, 26. aprila. — Nekaj moški, kojega ime ni še znano, je skušal danes napasti dr. Seipela, prejšnjega kanclerja. Možak se je nahajal na poti v cerkev. Policija je preprečila njegovo nakano.

HUJSKACI NISO ZADOVOLJNI

TOKIO, Japonska, 26. aprila. — V japonskem časopisu kritizirajo mornariški hujskaci večerajni govor, japonskega zunanjega ministra, Sideshara v japonskem parlamentu. Izjavljajo, da je minister napačno predstavil učinkovanja londonskega dogovora in da ni vzel vpoštev nazorov mornariških voditeljev. Glasi se, da bo odstopil admiral Kandži kot v znamenje svojega protesta.

ODMEVI IZGREDOV V PALESTINI

Sodnik razmišlja o tem, da bi poveril visokemu komisarju zadevo Urfaulija, ki je bil obsojen na smrt radi umorjenega Arabca.

JERUZALEM, Palestina, 25. apr. Danes je bil zankan priliz Jožefa Urfaulija, ki je bil obsojen na smrt radi umora nekega Arabca pri izgredih zadnjega avgusta.

Mordecaj Elias, eden prvih zagovornikov v Palestini, je vložil danes prošnjo, naj se predloži vso zadevo najvišjemu komisarju v pre-sojo. Svojo prošnjo, — utemeljil — mnenjem, katero je že prej izrekli isto sodišče. Tudi prevladuje splošno naziranje, da je postal Urfaulij žrtev krivega pričevanja.

Kapitan Alfred Riggs, policijski uradnik v Jafi, ki je preprečil večje krvoprelitje, ko je otvoril ogenj na arabske napadalce, je rekel nekemu poročevalcu:

— Jaz sem bil sam na pozorišču in edini mož, ki je streljal, sem bil jaz. Vsi drugi sem prepričan, da je Urfaulij nedolžen.

Urfaulij je sedaj edini žid, ki je obsojen na smrt radi svoje soudelebe pri izgredih. Devet in dvajset Arabcev pa čaka na eksekucijo zaradi umorov, katere so izvršili tekom izgrediv.

"MUENCHEN" POPRAVLJAJO

V soboto so se pričela popravila dela na parniku Severnorskkega Lloydja, "Muenchen", ki se je potopil meseca februarja vsled eksplozije. Parnik bo tukaj toliko popravljen, da bo lahko odplul v Nemčijo z lastno paro.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Na sliki vidite wardena državne kaznilnice v Columbusu, Ohio, Thomasa, na katerega hočejo zvrniti vso krivdo za strašno katastrofo, ki je zahtevala nad tristo človeških življev. Thomas se izgovarja, da mu zakonodaja ni dovolila potrebnega denarja za izboljšanje zavoda. V teku je več preiskav, ki se bodo pa najbrž zvoledile. Na sliki vidite tudi pogled na gorečo kaznilnico.

DENARNA NAKAZILA

ZA VAŠE RAVNANJE NAZNANJAMO, DA IZVRŠUJEMO NAKAZILA V DINARJIH IN LIRA H PO SLEDEČEM CENIKU:

v Jugoslaviji			v Italijo		
Din	500	\$ 9.35	Lir	100	\$ 5.75
"	1000	\$ 18.50	"	200	\$ 11.30
"	2500	\$ 46.50	"	500	\$ 16.50
"	5000	\$ 91.00	"	1000	\$ 27.40
"	10.000	\$ 181.00	"	1000	\$ 54.25

IZPLAČILA V DOLARJIH:

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30 — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot gora navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nami sporazumete glede našina nakazila.

Izplačila po pošti so redno izvršena v dveh do treh tednih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER 25 PRISTOJBINO 15c.

SAKSER STATE BANK

32 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
338 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

En celo leto velja list za Ameriko	Za New York na celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
En leto	Za izposojanje na celo leto	\$7.00
En leto	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovni pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalne naslani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3378

KDC JE KRIV KATASTROFE?

Glede katastrofe, ki se je pripetila v državni kaznilnici v Columbus, Ohio ter je zahtevala nad tristo človeških življenj, se vrši več ločnih preiskav.

Vse, kar se je dosedaj dogajalo, meče jako slabo luč na vodstvo omenjenega zavoda.

Kar so že drugi domnevali, je potrdil tudi ognjejaški komisar A. E. Nice iz Columbus, Ohio, namreč, da bi bilo mogoče vse kaznenice rešiti, če bi jih takoj, ko so opazili ogenj izpustili iz celice.

Največje ogorčenje je naperjeno proti wardenu Prestonu E. Thomasu, kateri pa izjavlja, da v kaznilnici sploh ni bilo nikakih varnostnih odredb za slučaj ognja, če bi bile, bi jih pa ne bi bilo mogoče izvesti, ker je bila kaznilnica prenapolnjena.

Izgovorov je dosti in sezonska jih bo še več, toda zaenkrat je popolnoma jasno, koga zadene v prvi vrsti krivda za katastrofo, ki je zahtevala 319 človeških življenj.

Država je zakrivila zanemarjanje, in ta zanemarjanje je strašno maščevala.

Kaznilnica je bila stara nad sto let. V nji je bilo prostora kvečjem za 1800 kaznenic, toda v času najstrašnejše krtostrove v zgodovini ameriških jetnišnic, je bilo v zavodu 4300 jetnikov.

Lahko si je predstavljati, kakšne razmere so vladale. Teh razmer pa ni bilo krivdo vodstvo zavoda, pač pa država, ki je s tem, da je spravila kaznenice na varno, tudi prevzela odgovornost, da bo ščitila njihova življenja.

Jetniki so morali spati na vlažnih tleh, dobivali so neužitno hrano, in zato ni čuda, če se je v njih porajal duh odpora in nezadovoljstva.

Takoj po katastrofi so začeli odvajati kaznenice v druge zavode ter začeli graditi dodatne celice.

Kar je bilo mogoče po katastrofi, bi se lahko tudi prej zgodilo.

Gospodje, ki uveljavljajo postave, skušajo na vse načine poostriiti in pannožiti po kaznilnicah obstoječe prepise.

Kongres je s sprejetjem takozvane Jonesove postav ustvaril nov "zločin", zastran katerega bo romalo v ječo na tisoče oseb, ki bodo prekršile suhaske postave.

V ječe jih pošiljajo, tega pa ne poskrbe, da bi imeli v ječah dovolj prostora.

Ali bo treba nadaljne take katastrofe kot se je zvršila v Columbus, da bodo prišli na odgovornih mestih do spoznanja?

CE POTUJE INDIJSKI NABOB.

Finančni minister indijske države Hajdarabad Sir Haidar Ali je naletel na dnu v Bombayju veliko luknjo. Vsaka žena mora imeti na sebi dva srajca, ki imata 300 žen in katerega premoženje se ceni na milijoni rupij. Toliko denarja si mi v svojih skopih razmerah niti misliti ne moremo. Maharadža je sklenil prepotovati Evropo, da proslavi povečanje svojega bogaštva na okrogli znesek enega milijona. Pravilno bogati indijski nabob potuje vedno s pomponi, kakršnega sicer ne pozna svet. Zato in za svoje spretnost potrebuje cel parnik, ki mu čez cel svet potuje na novo opremljen in okrašen, da odgovarja njegovemu orientalskemu okusu.

Maharadža potrebuje zase in za svojo ženo 600 slug. Del parnika mora biti prevožen v harem za njegove žene, katerih ima kot rečeno 300, toda v Evropo jih vzame na izlet samo 20 do 30, seveda najlepši. Vsaka žena mora imeti na sebi dva srajca, ki imata 300 žen in katerega premoženje se ceni na milijoni rupij. Toliko denarja si mi v svojih skopih razmerah niti misliti ne moremo. Maharadža je sklenil prepotovati Evropo, da proslavi povečanje svojega bogaštva na okrogli znesek enega milijona. Pravilno bogati indijski nabob potuje vedno s pomponi, kakršnega sicer ne pozna svet. Zato in za svoje spretnost potrebuje cel parnik, ki mu čez cel svet potuje na novo opremljen in okrašen, da odgovarja njegovemu orientalskemu okusu.

ADVERTISE

"GLAS NARODA"

Dopisi.

Detroit, Mich.

Cenjeni urednik, prosim priobčite ta dopis v list Glas Naroda: V našem čezmilijskem mestu so delavske razmere še vedno pod ničlo. Ne svetujemo Slovencem, da bi sem hodili za delom, kajti že marsikateri je bil razočaran, ker se delo sploh ne dobi.

Drugega vselega ni kaj poročati. Sempatja se Slovenci malo po zabavajo na prireditvah, katero napravi eno ali drugo društvo, toda uspeha ni, kot je bil pred par leti. Tega je največ kriv finančni minister. Reči pa moram vseeno, da so rejaki v tej depresiji še precej postrtovni. Upam, da se bo zdaj na pomlad na bolje obrnilo.

Sporočam tudi žalostno vest, da je nemila smrt zopet zahtevala tu med Slovenci svojo žrtev. Ugrabil je vobče spoštovano gospo Pavlo Škoda, roj. Marn, doma iz Stange na Dolenskem, mater 7 otrok, starih od 10 do 27 let.

Vzrok smrti je srčna kap. Prvi udarec je bil zadet pred nekajimi tremi tedni in ji ohranil na polovico života, danes 22. aprila, ob 130 je pa podlegla kruti bolezni. Tem potem izrekam moje globoko sožalje celim družini kakor tudi njenim sorodnikom.

Poljivaj v miru v tuji ameriški tudi!

Frank Stular.

Detroit, Mich.

Velikonočni prazniki so minili, in ž njimi tudi leto pomladansko. Spet imamo par prav zimskih dni. Danes se smeg nalevaja. Oh, ljuba pomlad, kje se mučijo? Iz našega mesta Detroit-a odpotuje v Rusijo več izučenihi rokotelev. Tudi nekaj fantov slovenskih staršev se je poslovilo za eno leto. Čast in srečo naj imajo!

Ni lepšega, da ima človek dobro delo. Skušaje sploh nikomur potovati v inozemstvo. Njih starši so prišli v Ameriko po srečo, sinovi jo gredo pa v Rusijo iskat.

Danes 23. aprila zvečer ob 7. uri je imelo pevsko društvo "Slavulj" izvesti program na radio WWJ. Čestitam pev. dr. "Slavulj".

Le tako naprej! To je ponos vsem Jugoslovanom. Največja hvala gre poveljstvu Thomasu Filkoviću kot organizatorju pev. zbora.

Kljub slabim delavskim razmeram v Detroitu, pevska društva kakor tudi dramatična lepo uspevajo. Ni sčote ali pa nedelje, da bi ne bilo kaj na programu. Edina napaka med Slovenci je, da je premalo slove in da vlada še nekaka stara zavist in hujšovanje eden proti drugemu. Čas je, da se potakamo, da smo amerikanizirani in dejmo eden drugemu pomagati. Naj Slovenci razume Slovence, ker oba govorita eden in isti jezik.

Opomba: — Pev. dr. "Ljubljanski Vrh" ima mesečno sejo 4. maja popoldne, ne pozabite člani in članice! Tudi na večerko s plesom, katere se vrši 17. maja zvečer v dvorani "Slavulj", 6 Mile Road in Woodward Ave. Ne pozabite tega večera, pripeljite svoje znanke in prijatelje in sploh pa člani omenjenega društva, upam, da pridele ob času. Kajti ples se začne točno ob osmi uri zvečer.

Nadalje, vsa društva v Detroitu in Sloveni izven Detroita, ste ugodno vabljani na prvi pomladanski piknik 8. junija na Travnikarjevi Aveni, 11 Mile Road in Dequindere Ave.

Piknik priredi pevsko društvo "Ljubljanski Vrh". Odbor bo preskrbel vse potrebno in tudi godba bo izvrstna.

Toliko v znanje za enkrat. Tebi, list Glas Naroda, želim veliko uspeha!

Poročevalec.

Milwaukee, Wis.

Kdor pozna lero (burko) "Moč uniforme", pozna tudi njenega pisatelja Jaka Štola, kateri je spisal že več burk, med temi tudi "Ne klič vraga". Ta burka ne zaostaja niti najmanj za burko "Moč uniforme" in pristen, nepriljen humor preveča isto od prve vrstice do zadnje besede. Da tukajšnja društva sedaj tako radi posegajo po burkah in šaligradah je menda vzrok v tem, da si hočejo slabe čase s humorjem osladiti in pozabiti na toliko hvalisani ameriško prosperiteto.

Ženski pevski klub "Planinska Roža" priredi dne 4. maja t. l. v South Side Turn dvorani gori omenjeno burko "Ne klič vraga".

Kratka vsebina te burke je sledeča: — Imovit kmet in posestnik Levčar ima jako skrbno ženo Polono in marljivo hčer Milko, kateri je še vedno (sami) neporočena, dasiravno bo imela lopo doto. Oče ji hoče na vsak način posiliti bogatega ženina Meteljkovega Miha, kateri je pa še bolj buteljast kakor pa petičen. Milka sama traja za njega toliko kot pes za česen, ima pa svojega izvoljenca v ugodnem toča nezadolenem in jako marljivem seljaku Tonetu.

Mati in hči se očetovi volji radi ženitve nikakor ne morejo pokoriti ter vztrajata pri Tonetu. Miha pride snubit Milko, najde pa doma samo Polono in Milko in pri tej priliki ga pa Polona in Milka na tako lep način in s tolikim humorjem odlovisve, da Miha vkljub svoji zabistosti in zarukanosti vendar sprevidi, da se obe iz njega prav pošteno norca delate. Ko Miha poparjen odide, pride Tone, ki pa seveda dobi popolnoma drugačen sprejem od Milke in matere. Prav prijazen pogovor in živo zabavo jh pokvari nenaden prihod Levčarja, in ker za Toneta ni nikakršnega izhoda, da ga Levčar ne zasači, skrijejo ga obe peči, ki je pa še preveč topla in se Tone upravičeno boji, da ne bo zamogel dolgo v peči vzdržati. Malo napit Levčar zahteva večerje in vina ter pri razgovoru radi ženitve odločno zanika Toneta kot ženina in Milkin ženini mora biti Meteljkov Miha. Levčar se kolne in duha naj ga živega vrag vzame, če kdaj dovoli, da Tone Milko poroči. Mati in hči zapustite sbo in ko se Levčar sam duša in kolne naj ga vrag vzame, ako dovoli v ženitev s Tonetom. In skoči ves očmet Tone iz peči in ker ga Levčar radi svoje presenetljivosti ne spozna, misli zagotovo, da je prišel sam peklensček po njega in tu se začne pravcata šala radi pogajanja za dušo, katero si na ves srebro Levčar odkupi za vrečo meče. Eno kračo in 2000 kron, ki jih ima shranjene na podu. Ko vrag odide, cizroma Tone, začne se pogajanje, kako naj Toneta dobijo lepim potom, da Milko poroči, v kar je moral Levčar vragu privoliti. Slučajno pride mimo hiše Tone, ki ga pokličejo v hišo, mu v kratkem razložijo ves položaj, katerega Tone na ta način razreši, da Levčarju natvori, da je srečal na potu pošrnjega teta z vrečo in gnašjo in ko ga Tone kratko malo pograbi da mu otme pokradene stvari, tat zbeži in vse Tonetu prepusti. Levčar dobi svojih 2000 kron, zakaž se Tonetu najlepše zahvali, kakor tudi vrečo meke in kračo. Levčar je tako vesel, da zahteva naj bo poroka takoj danes, kar pa mati in hči ne odobravata, na kar se poroka odgodi in ko bodeta Tone in Milka v cerkvi omanjena, vami zagotovo poročamo, medtem vam pa priporočamo, da ne pustite iz vidika 4. majnik, ako vam je kaj na tem, da se pri zdravem humorju in lepi zabavi iz srca nasmejete in prosto zabavate.

Igra zahteva samo 5 oseb in ker so vloge v rokah dolgoletnih in izurjenih igralcev (dasi diletantov), priporočamo vsakemu, da se te predstave zagotovo udeleži, pri čemur bode imel dosti smeha, pristne starokrajske značaje, dovolj plesa in dobre postrežbe za prazne želodec in suha grla.

Za žen. pev. klub "Planinska Roža".

Frank Tamše.

NENADNA SMRT

Iz Novega Sada poročajo, da je tam nenadoma umrla v neki restavraciji Julka Dundjerski, ena najbogatejših žen iz Srbohrana in članica znane rodbine Dundjerskih. Pripeljala se je v avtomobilom iz Srbohrana v Novi Sad ter šla obedovat v restavracijo. Po obedu je odšla na dvorišče, kjer se je nenadoma onesvestila. Vsa prizadevanja zdravnikov, da bi ji rešili življenje, so ostala brez uspeha. Zdravniška komisija doslej ni mogla ugotoviti vzroka smrti in se še ne ve, ali je umrla naravne smrti, ali pa je morda izvršila samomor.

Iz Slovenije.

Kočevaske rudarstvo gladuje.

Rudniško varmateljstvo kočevskega premagokopa je do nadaljnjega ustavilo obratovanje na rudniku. Delavcem je bilo povedano, da bo vodstvo rudnika obvestilo rudarje, kdaj se prične zopet z delom, z rudniško sireno. S tem je prizadel rudarjem silen udarec.

Vodstvo rudnika je začelo z redukcijo delavstva in obenem z omejitvijo obratovanja in sicer najprej en dan v tedna poleg običajne nedelje, nato dva dni in celo tri dni. Pretekli dni je ravnateljstvo spoznamno z vdomstvom Trboveljske premagokopne družbe omejilo delo le na dva dni v tednu.

Delavstvo se nahaja v obupnem položaju. Pretekli tedne so zaslužili od 70 do 80 Din, a zdaj pa 120 Din. Treba pa je od tega zaslužka odšteti različne davke (ročni davek, bratovska skladnica itd.). Vse to je dovelo do silnega siromaštva in bede rudarskih družin.

Poročevalec si je ogledal siromaštvo kočevskih rudarjev поблиže. Otroci stoje ob kolonijah lačni in raztrgani. Ponekod je pri hiši petero, šestero otrok, nihče se odrastel. Vsi so živel le od kruha, sedaj še tega ni. Delavci hodijo mrki okrog, po mestu jih vidiš hoditi s skrbnim obrazom, kako bi naj bolje obrnili zadnje dinarje. Eni kolnejo, drugi jokajo. Privežani so na rudnik z družinami in z leti. Mnogi so že starci, dasi stari komaj 50 let. Druge veže na rudnik nade na penzijo. Osvetli so že, hrbet se jim krivi, pa še ne morejo v pokoj. "Premalo let", je navadno kratak odgovor.

Največ trpe žene. Njih skrb je nasititi vedno lačno dečo. Toda s čim, kako? Oče je ob "colengji" razpoložil po mizi ves svoj zaslužek. "Trije sihti", je tiho pristavil. S tem kovač naj žena, mati četrto, petero, ali še več dece gospodari in gospodinja, da bodo želodci tihi. Za so kje k-maj in žganje. Kruh jim je nepoznana stvar, o mesu ni govora.

Necodni rekruti.

Fantje odhajajo v vojakke, pojejo po ulicah in uganjajo svoje kake tako kakor že od nekdaj. Sakele skupine so prav originalne in preveč neredne, dočim nastopi drugih niso baš dostojni. V veliki meri je temu krivo pokonerno popivanje, iz česar se rodita rada prepir in pretep. Takih nastopov je bilo v Ljubljani več, čeprav so hodile okrog vojske patrulje, ki so imele nalog, čimprej spraviti rekrute v vojašnice. V gostilni "Novi svet" na Gospodovski cesti so se spoprijeli smledničani in Pirničani. Ogrožali so se celo z noži in sekirami. Pri tem so bili ranjeni France Grabeč, France Jeraj, Jože Prešern, Jakob Duhovnik in Ivan Petac. Stražniki so pretepače naložili slednjič na "zelenega Henrika" in jih zapeljali v vojašnico.

Pred kasarno vojvode Mišica v Metelkovi ulici je napadel 25-letni Jože I. iz Dola vojaka Životina Stojadinovića in ga ranil na glavi. Vojaki so Jžeta spravili v kasarno, nakar ga je vojsko oblastvo, ker ni bil rekrut, izročilo po iztreženju policiji. Fant bo seveda za svoj nastop prejel bridko kazen.

Peter Zgaga

To je resnična zgodba, dasiravno nekeam čudno zveni.

Zivela sta prijatelja, recimo, da sta bila Tone in Tone, ki sta se skoristočasno navelčala samskega stanu in stopila v zakonski jarem.

Tone se je poročil z lepo črnolasko, dasi se je vedno navduševal za svetlo laske.

Tine se je poročil z lepo svetlo-

Obup delozirane stranke.

Na mariborskem mestnem socialno-skrbstenem uradu se je odigral krajno mučen dogodek. V urad je prišla v Jezdarski ulici delozirana stranka Jammik-Gaube, in prinela s seboj tri svoje nedolžne otroke, od katerih je najmlajši star šele nekaj tednov, najstarejši pa dve leti. Obogi otročki so bili na pol nagi. Obupana mati jih je brez besede položila v pisarni na tla in nato naglo izginila. Nedolžnim otročkom se seveda niti sanjalo ni, kako dramatičen prizor se je pravkar odigral. Prav kmalu so na tleh poleg peči zadrmali. Bili so pač potrebni topote, Bogve, kje so prejšnjo noč s svojo materjo prenočili. Socialno-politični urad jih je dal končno v sprejeto mestne skrbstvene sestre prepeljati v mestni mladinski dom, kjer ostanejo toliko časa dokler se ne ugotovi njihova domovinska pristojnost.

Lovska sreča.

V dr. Ročevem revirju Turje je lovec Fr. Zigart ustrelil 6 in pol ke težkega divjega macka. Zadnji divji macek v naših krajih je padel pred 4 leti blizu Smarjeh pri Rimskih toplicah.

Smrtna kosa.

Na vseučiliški kliniki v Zagrebu je preminul v najlepših letih Ljubomir Popović, carinik pri glavni carinarnici na Jesenicah. Pokojni Popović, doma iz Priljavorja v Bosni, je prišel pred dvema letoma na Jesenice ter je bil pri vseh simpatična osebnost. Bolehal je že dalje časa za tuberkulozo ter je šel za manj iskat leka svoji bolezni na kliniko v Zagreb.

Na Savi pri Jesenicah pa je preminula v 51. letu starosti Marijeta Razingerjeva, žena tovarniškega predelavca Primoža Razingerja.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET
NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik
od 8.30 dop. do 6.
popoldne.

Za večjo udobnost
svojih klientov, vsak
ponedeljek do 7. ure
zvečer.

Poslužujemo se vsi brez izjeme,
te stare in stanovne domače
banke.

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

lasko, dasi so bile vsi črnolasko njegov uzor.

Tone je imel več sreče in je bolj zaslužil, Tine je imel manj sreče in je malo manj zaslužil, zato pa ni bilo v Tinetovem domu takih udobnosti kot v Tonetovi domaciji.

Navzlic temu sta bila pa vedno prijatelja: Tone se ni nikdar postavljaj s svojimi zaslužki, Tine pa ni nikdar tarnal, da mu slaba in tanka prede.

Tudi ženici sta bili veliki prijateljci. Vedno skupaj po starih in kinematografih in vsepovsod. Nikdar se nista skregali in sprili. Baš nasprotno: živel sta v slogi in prijateljstvu, kar ni navada pri ženicah, posebno če so lepe in mlade.

Običajni sta se znali, koč da bi ju človek iz škaflice vzel. Kamer-koli sta prišli, sta vzbujali pozornost in občudovanje.

Prva črna, druga svetlo laska, o be enaki let, enakih plovil in vsaka svojevrstne lepote.

Moški so kar zijali za njima, kjerkoli sta se pojavili. A ostalo je le pri zijanju in občudovanju.

Toda kdo ve? Kdo bi ženski zapal, če je mlada in lepa in če naprti možu na rame vse svoje skrbil. Obe sta bili precej pulatni. S trdnim sklepom sta hodili po starih, da ne bosta kupili niti najmanjše stvarice, nazadnje sta se pa obe težko običajni vračali proti domu.

Minulo je dvoje, troje let. Vse je ostalo pri tem, edino Tine se je nekoliko izpremenil.

Postal je tih in zamisljen.

Kadarkoli je videl Tonetovo ženo ali je bil v njeni družbi, mu je začela kri hitreje valoviti po žilah. Tako je bila lepa tako zapeljiva, dasi se ni v ničem razlikovala od njegove žene.

Tako se je torej začel. Tine se ji ni naveljavljaj, niti ona mu ni namenoma hodila na pot, toda zdelo se mu je, da se srečujeta pogosteje kot prej, kri mu je še bolj valovila po žilah, obdolične besede pa ni mogel in mogel pregovoriti. Re-vež je ves upadel in šušal ter skušal svoje skrbil potopiti v delu. Toda čimbolj si je prizadeval, temmanj se mu je posrečilo.

Nekoč, bilo je menda na neki veselici, je bil malo čez mero pogledal v kozarec.

V temnem kotu je sedel ter ga ni bilo mogoče upravit domov. Proti jutru je zvrnil se par meric, misleč, da bo vtipil svoj duševni bol, pa se je zgodilo baš narobe.

Na ves svet je bil jezen. Jezil se je, nase, na svojo ženo, na Toneta, najbolj pa na Tonetovo ženo.

Ko ga je Tone z zadržanimi napori skušal spraviti domov, n. u. je v jezi in pijanosti zabrusil: — Kar sam pojdi. In ne prikaži se mi več pred moje oči, ne ti, ne tvoja žena. — Pijaka govori iz tebe, prijatelj, — mu je rekel Tone začuden — in ti oprešam, če mene podiš. Toda, kaj ti je moja žena proti? V Tinetu je zavrelo.

Ha, — je kriknil — tvoja žena je vir moje nesreče. Kako mirno sem živel v zakonui, pa ti pride ta vrag v človeški podobi in napravi konec vsemu zadovoljstvu.

Tone je zaslužil v pijančevih besedah pošastno in porazno resnico.

— Kaj imaš z mojo ženo? — ga je narahlil. — Kaj imaš z njo? Po-vej, govori!

V tistem hipu se je prevrglo prijateljstvo v smrtno sovraštvo.

Tine je zajekal: — O, ti ne veš, koliko me košta tvoja žena. Sradam in pomanjkanje trpim na vseh koncih in krajih. Vse zaradi tvoje žene.

Kot srčca iz jasnega so padle te besede.

Prizorov, ki so se dogajali tistega jutra pri Tinetu in pri Tonetu, ni mogoče opisati. Ljubosumnost je razčepirila v vsej svoji pojnostni grozoti.

Čimbolj je Tonetu zadrževala žena, da ni niti za las prestopila meje zakonske zvestobe, tembolj je Tone divjal. Tistova žena je pa neutolažljivo jekala, kajti ni ga hujšega udarca kot če izgubi ženska vero v svojo najboljšo prijateljico.

Sele, ko se je Tine streznil, je natančno pojasnil kožljivo zadevo:

— Ali bi ti ne bil jezen — je rekel Tonetu, — ali bi ti ne bil jezen, če bi ti žena zaprivila vse do zadnjega centa. Karkoli kupi tvoja žena, hoče tudi moja imeti. Enake obleke, enake čevlje, enako perilo. Vse hoče imeti kakor tvoja. Tvoja žena me je privedla na rob propada. Tvoja žena me je strašno košta.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KOKO

Koko ima osem let. Vedno pravi, da bo postal pisatelj in sicer zato, da bo lahko ves božji dan pisal na pisalni stroj. Nedavno tega pa se je premislil in sklenil, da postane rajši slikar. Takoj je prišel in ljudem dokazal svojo prvo sliko. "Ali veš, kaj slika pomeni?" me je vprašal in mi je pomnil pod nos; pri tem pa ni odvrnil svojega obducijskega pogleda od slike.

Slika: skratnordica in temno modro ploskev se ostro zlivata druga v druga. Spredaj zeleni lis in na njej majhen, rumen mošček.

— Morje? — sem ugibala.

Koko je zmalal z glavo in pokazal s prstom na modro površino.

— To je venecar nebo.

— Ali je morda travnik?

Koko je pomilovalno nategnil ustnice.

— Mošček je vendar rume!

— Je reklet tak, kakor da bi bila prav ta okolica odlična za razumevanje njegove slike.

— Navečica sem se ugibati in rekla:

— Povej mi še, jaz ne uganem.

Joj, s kakim omaloznavanjem me je tedaj pogledal Koko! Po njegovem, driselj glavo nekoliko postrani, mi je še enkrat ošinil s pogledom in dejal:

— Vaj lahko pozna, da je to "Solčni zahod na Kikajskem".

V solni sem vprašala Kokovega učitelja, kako napreduje z učenjem. Zvedel sem, kar sem pričakovala: izredno nadarjen in bister deček, samo — na žalost — silno len.

Koko, ki je poslušal ta razgovor, je potihoma zamrmral:

— Pa sem vendar najboljši v razredu.

Učitelj je to priznal, položil je Koku roko na glavo in ga prijazno poučil:

— Vsak mora delati. Kako, zapomni si to. Makrenko! poklicaj t'bereč, zmerom boš moral biti priden, če boš hotel kaj dočeti.

Koko, ki meni da mora vedno njegova obveščati, je nejevoljno odkimal z glavo.

Učitelj je vztrajal pri svoji trditvi.

— Na vsak način je tako. Dokazal ti bom, da prav misliš. Povej mi torej, Koko, kaj nameravaš postati, ko boš velik?

Koko je trenutek pomislil; nato se mu je zasvetil obraz, vzdignil je glavo in vzkliknil: — Ribič, gospod učitelj!

Slučajno sem slišala, ko je Koko v sosednji sobi na vso moč zatrljal in dopovedoval triletnemu Petru, da ni res, da bi otroke nosila voda in da jih dolgočraka storkija prav gotovo ne pobira iz vode. Pravil je: — Veš Peterček, ko si ti prišel na svet, je bila velika suša in reka, ki teče skozi mesto, je popolnoma usahnila.

Poklicala sem Koka k sebi in ga strogo posvarila zaradi njegovih čenčarij.

Vzravnil se je bil pred menoj s tako svetlim izrazom v obrazu, da bi mi bila kmalu ponudila cigarete.

Ko sem mu očitala, da se kaj takega ne spodobi pripovedovati majemu Petru, ki ni nič odgovoril. Nekoliko je pomislil in dejal:

— Mama, ali mi nisi pravila, da ne smem lagati?

— Da, ali...

— In teta Flora, ta pa sme lagati?

— Ne, ali...

— Lansko leto je na primer teta Flora vprašala Petru, če mu je Miklavž kaj prinesel. Jaz pa dobro vem, da Miklavža ni...

— Ne, ali...

— Petru mora pa vendar pokazati, da je enkrat ošinil s pogledom in dejal:

— Vaj lahko pozna, da je to "Solčni zahod na Kikajskem".

V budimpeštanski bolnici je umrla te dni siromašna in zapuščena žena, ki je bila v preteklem stoletju slavna lepota, privlačnost salonov vseh večjih evropskih mest. Stanovala je v palači, vzdajala je pozornost na velikih konjskih dirkah in bila je središče vsestrane družbe. Katarina Gaal je imela za seboj zelo romantično preteklost. Bila je žena plačlinega tatararja v neki odlični budimpeštanski restavraciji. Njeno izredno lepoto je opazil grof Radocly, ki je bil stalni gost dotične restavracije. Ker jo je videl bolj redko je polvedel, kdo je in najel je posredovalca, ki je poskrbel, da sta se lahko sestajala. Katarina je postala ljubica bogatega grofa. Od potovanja je z njim v Pariz, kjer ji je grof kupil palačo v Monte Carlu in na Dunaju pa vilo.

Krasna metresa je znala poskrbeti, da se je v javnosti neprestano govorilo o njej. Največje reklamo ji je napravila govorica, da napaja svoje dirkalne konje samo s šampanjcem. O nji se je tudi govorilo, da posnema Kleopatrin in daje gostom vino, v katerem so raztopljeni dragoceni biseri. V njeni vili se je zbirala najodličnejša mednarodna družba. Toda vsaka stvar ima svoj konec. Lepota Katarine Gaal je ovenela, njeni kavalirji so se postarali, pomrli ali zapravili vse premoženje in tako je bila razkošja in sijaja kmalu konec. Gaalova je sicer rešila del svojega premoženja, toda to se je kmalu razžejlo in bivša milijonarka je umrla v veliki bedi.

Mr. Brigge je pa tudi zelo šaljiv mož. Navadno se vozi v treh avtomobilih. V enem se pelje s m. v drugem in tretjem ga pa spremljata dva umetna človeka-roboti ki sta mu tako podobna, da jih je težko razločiti. Mr. Brigge se na potovanju po svetu ustavlja in tako se ustavi tudi v Welsu, kjer dobi visoko nagrado v dolarjih vsaki, kdor bo spoznal, kdo je ameriški milijonar in kdo njegova robot. Ze zgodaj jutraj so se začeli zbirati v Welsu in Gallsbachu radovedneži, ki so nestrpno pričakovali bogatega ameriškega strica. Ko je prišla tudi policija in začela dajati red, so bili vse prepirčani, da je vest o prihodu čudaka iz Amerike resnična. Proti podnevu so se res prikazali na obzoru trije avtomobili. Napetost je dosegla vrhunec. Toda avtomobili so pridrevli in radovedneži so gledali, ko so videli, da policaji spoštljivo pozdravljajo. Pripeljal se je bil namreč zvezni kancelar dr. Miklas s svojim spremstvom, ki je bil na službenem potovanju po Gornji Avstriji. Končno so ljudje zvedeli, da so naselili prvoaprilski šal.

Drastično zgodbo o pokvarjeni velenstni mladini je priobčil te dni današki "Wiener Journal". Gre za ljubavne avanture 22 letnega dekleta, ki je imela 58 ljubčkov, pa samo enega je tožila radi očetovstva.

Antonia P. je bila 22 let stara, ko je prišel mali Alfred na svet. Otroka je izročila družstvu za varstvo mladoletnih otrok, ni pa vedela ali hotela povedati, kdo je njegov oče. Urad je polvedoval za očetom in končno je dekle dejalo, da je oče brivski pomočnik Johann P. Fant je bil pozvan na sodišče, da prevzame očetvske dolžnosti. P. je odkrito priznal, da je imel z dekletom intimno razmerje, trdil je pa, da je izključeno, da bi bil on oče, kajti zadnji sestanek z dekletom je imel najmanj še pred letom dni, pa še takrat ni bil sam, mraveč so bili kar trije.

— Kar trije? — je vprašal sodnik začuden. — To je pa res zanimivo!

— Ni pa najzanimivejše, — se je oglašil obtožene. — Če hotel govoriti...

— Kaj pa je še zanimivejše? — ga je prekinil sodnik.

Tedaj je začel P. pripovedovati, da je član nogometnega kluba in da so se nekoč pogovarjali o Antoniji. Vprašal je kdo se ni bil njen ljubček. Navzduh je bilo 65 članov in samo 7 jih je dvignilo roke.

Sodišče je v tej zadevi zaslislalo priče in se uverilo, da je P. govoril resnico. Zato je tožbo zavrnilo, češ, da Antoniji glede na njeno nemoralno življenje ni mogoče verjeti.

1. APRIL V GALLSPACHU

V Welsu pri Gallsbachu so si dovolili originalno prvo aprilsko šalo. "Weiser Anzeiger" je namreč priobčil 1. aprila vest, da prispe v Gallsbach lastnik diamantnih polj William Brigge, eden najbogatejših Amerikanov, ki se hoče lečiti pri udomeltem zdravniku Zeilisu. Omenjeni lirt je poročal, da ima ameriški milijonar čudno bolezen. Opolnoči tehta samo 63 kg, potem se pa toliko zredi, da tehta opoldne točno 75 kg 600 gramov. Ta čas mu s'ce močno utriplje in mišice mu otrpnejo tako, da se ni ti ganiti ne more.

Mr. Brigge je pa tudi zelo šaljiv mož. Navadno se vozi v treh avtomobilih. V enem se pelje s m. v drugem in tretjem ga pa spremljata dva umetna človeka-roboti ki sta mu tako podobna, da jih je težko razločiti. Mr. Brigge se na potovanju po svetu ustavlja in tako se ustavi tudi v Welsu, kjer dobi visoko nagrado v dolarjih vsaki, kdor bo spoznal, kdo je ameriški milijonar in kdo njegova robot. Ze zgodaj jutraj so se začeli zbirati v Welsu in Gallsbachu radovedneži, ki so nestrpno pričakovali bogatega ameriškega strica. Ko je prišla tudi policija in začela dajati red, so bili vse prepirčani, da je vest o prihodu čudaka iz Amerike resnična. Proti podnevu so se res prikazali na obzoru trije avtomobili. Napetost je dosegla vrhunec. Toda avtomobili so pridrevli in radovedneži so gledali, ko so videli, da policaji spoštljivo pozdravljajo. Pripeljal se je bil namreč zvezni kancelar dr. Miklas s svojim spremstvom, ki je bil na službenem potovanju po Gornji Avstriji. Končno so ljudje zvedeli, da so naselili prvoaprilski šal.

Drastično zgodbo o pokvarjeni velenstni mladini je priobčil te dni današki "Wiener Journal". Gre za ljubavne avanture 22 letnega dekleta, ki je imela 58 ljubčkov, pa samo enega je tožila radi očetovstva.

Antonia P. je bila 22 let stara, ko je prišel mali Alfred na svet. Otroka je izročila družstvu za varstvo mladoletnih otrok, ni pa vedela ali hotela povedati, kdo je njegov oče. Urad je polvedoval za očetom in končno je dekle dejalo, da je oče brivski pomočnik Johann P. Fant je bil pozvan na sodišče, da prevzame očetvske dolžnosti. P. je odkrito priznal, da je imel z dekletom intimno razmerje, trdil je pa, da je izključeno, da bi bil on oče, kajti zadnji sestanek z dekletom je imel najmanj še pred letom dni, pa še takrat ni bil sam, mraveč so bili kar trije.

— Kar trije? — je vprašal sodnik začuden. — To je pa res zanimivo!

— Ni pa najzanimivejše, — se je oglašil obtožene. — Če hotel govoriti...

— Kaj pa je še zanimivejše? — ga je prekinil sodnik.

Tedaj je začel P. pripovedovati, da je član nogometnega kluba in da so se nekoč pogovarjali o Antoniji. Vprašal je kdo se ni bil njen ljubček. Navzduh je bilo 65 članov in samo 7 jih je dvignilo roke.

Sodišče je v tej zadevi zaslislalo priče in se uverilo, da je P. govoril resnico. Zato je tožbo zavrnilo, češ, da Antoniji glede na njeno nemoralno življenje ni mogoče verjeti.

1. APRIL V GALLSPACHU

V Welsu pri Gallsbachu so si dovolili originalno prvo aprilsko šalo. "Weiser Anzeiger" je namreč priobčil 1. aprila vest, da prispe v Gallsbach lastnik diamantnih polj William Brigge, eden najbogatejših Amerikanov, ki se hoče lečiti pri udomeltem zdravniku Zeilisu. Omenjeni lirt je poročal, da ima ameriški milijonar čudno bolezen. Opolnoči tehta samo 63 kg, potem se pa toliko zredi, da tehta opoldne točno 75 kg 600 gramov. Ta čas mu s'ce močno utriplje in mišice mu otrpnejo tako, da se ni ti ganiti ne more.

Mr. Brigge je pa tudi zelo šaljiv mož. Navadno se vozi v treh avtomobilih. V enem se pelje s m. v drugem in tretjem ga pa spremljata dva umetna človeka-roboti ki sta mu tako podobna, da jih je težko razločiti. Mr. Brigge se na potovanju po svetu ustavlja in tako se ustavi tudi v Welsu, kjer dobi visoko nagrado v dolarjih vsaki, kdor bo spoznal, kdo je ameriški milijonar in kdo njegova robot. Ze zgodaj jutraj so se začeli zbirati v Welsu in Gallsbachu radovedneži, ki so nestrpno pričakovali bogatega ameriškega strica. Ko je prišla tudi policija in začela dajati red, so bili vse prepirčani, da je vest o prihodu čudaka iz Amerike resnična. Proti podnevu so se res prikazali na obzoru trije avtomobili. Napetost je dosegla vrhunec. Toda avtomobili so pridrevli in radovedneži so gledali, ko so videli, da policaji spoštljivo pozdravljajo. Pripeljal se je bil namreč zvezni kancelar dr. Miklas s svojim spremstvom, ki je bil na službenem potovanju po Gornji Avstriji. Končno so ljudje zvedeli, da so naselili prvoaprilski šal.

Drastično zgodbo o pokvarjeni velenstni mladini je priobčil te dni današki "Wiener Journal". Gre za ljubavne avanture 22 letnega dekleta, ki je imela 58 ljubčkov, pa samo enega je tožila radi očetovstva.

Antonia P. je bila 22 let stara, ko je prišel mali Alfred na svet. Otroka je izročila družstvu za varstvo mladoletnih otrok, ni pa vedela ali hotela povedati, kdo je njegov oče. Urad je polvedoval za očetom in končno je dekle dejalo, da je oče brivski pomočnik Johann P. Fant je bil pozvan na sodišče, da prevzame očetvske dolžnosti. P. je odkrito priznal, da je imel z dekletom intimno razmerje, trdil je pa, da je izključeno, da bi bil on oče, kajti zadnji sestanek z dekletom je imel najmanj še pred letom dni, pa še takrat ni bil sam, mraveč so bili kar trije.

— Kar trije? — je vprašal sodnik začuden. — To je pa res zanimivo!

— Ni pa najzanimivejše, — se je oglašil obtožene. — Če hotel govoriti...

— Kaj pa je še zanimivejše? — ga je prekinil sodnik.

Tedaj je začel P. pripovedovati, da je član nogometnega kluba in da so se nekoč pogovarjali o Antoniji. Vprašal je kdo se ni bil njen ljubček. Navzduh je bilo 65 članov in samo 7 jih je dvignilo roke.

Sodišče je v tej zadevi zaslislalo priče in se uverilo, da je P. govoril resnico. Zato je tožbo zavrnilo, češ, da Antoniji glede na njeno nemoralno življenje ni mogoče verjeti.

1. APRIL V GALLSPACHU

V Welsu pri Gallsbachu so si dovolili originalno prvo aprilsko šalo. "Weiser Anzeiger" je namreč priobčil 1. aprila vest, da prispe v Gallsbach lastnik diamantnih polj William Brigge, eden najbogatejših Amerikanov, ki se hoče lečiti pri udomeltem zdravniku Zeilisu. Omenjeni lirt je poročal, da ima ameriški milijonar čudno bolezen. Opolnoči tehta samo 63 kg, potem se pa toliko zredi, da tehta opoldne točno 75 kg 600 gramov. Ta čas mu s'ce močno utriplje in mišice mu otrpnejo tako, da se ni ti ganiti ne more.

Mr. Brigge je pa tudi zelo šaljiv mož. Navadno se vozi v treh avtomobilih. V enem se pelje s m. v drugem in tretjem ga pa spremljata dva umetna človeka-roboti ki sta mu tako podobna, da jih je težko razločiti. Mr. Brigge se na potovanju po svetu ustavlja in tako se ustavi tudi v Welsu, kjer dobi visoko nagrado v dolarjih vsaki, kdor bo spoznal, kdo je ameriški milijonar in kdo njegova robot. Ze zgodaj jutraj so se začeli zbirati v Welsu in Gallsbachu radovedneži, ki so nestrpno pričakovali bogatega ameriškega strica. Ko je prišla tudi policija in začela dajati red, so bili vse prepirčani, da je vest o prihodu čudaka iz Amerike resnična. Proti podnevu so se res prikazali na obzoru trije avtomobili. Napetost je dosegla vrhunec. Toda avtomobili so pridrevli in radovedneži so gledali, ko so videli, da policaji spoštljivo pozdravljajo. Pripeljal se je bil namreč zvezni kancelar dr. Miklas s svojim spremstvom, ki je bil na službenem potovanju po Gornji Avstriji. Končno so ljudje zvedeli, da so naselili prvoaprilski šal.

Drastično zgodbo o pokvarjeni velenstni mladini je priobčil te dni današki "Wiener Journal". Gre za ljubavne avanture 22 letnega dekleta, ki je imela 58 ljubčkov, pa samo enega je tožila radi očetovstva.

Antonia P. je bila 22 let stara, ko je prišel mali Alfred na svet. Otroka je izročila družstvu za varstvo mladoletnih otrok, ni pa vedela ali hotela povedati, kdo je njegov oče. Urad je polvedoval za očetom in končno je dekle dejalo, da je oče brivski pomočnik Johann P. Fant je bil pozvan na sodišče, da prevzame očetvske dolžnosti. P. je odkrito priznal, da je imel z dekletom intimno razmerje, trdil je pa, da je izključeno, da bi bil on oče, kajti zadnji sestanek z dekletom je imel najmanj še pred letom dni, pa še takrat ni bil sam, mraveč so bili kar trije.

— Kar trije? — je vprašal sodnik začuden. — To je pa res zanimivo!

— Ni pa najzanimivejše, — se je oglašil obtožene. — Če hotel govoriti...

— Kaj pa je še zanimivejše? — ga je prekinil sodnik.

Tedaj je začel P. pripovedovati, da je član nogometnega kluba in da so se nekoč pogovarjali o Antoniji. Vprašal je kdo se ni bil njen ljubček. Navzduh je bilo 65 članov in samo 7 jih je dvignilo roke.

Sodišče je v tej zadevi zaslislalo priče in se uverilo, da je P. govoril resnico. Zato je tožbo zavrnilo, češ, da Antoniji glede na njeno nemoralno življenje ni mogoče verjeti.

1. APRIL V GALLSPACHU

V Welsu pri Gallsbachu so si dovolili originalno prvo aprilsko šalo. "Weiser Anzeiger" je namreč priobčil 1. aprila vest, da prispe v Gallsbach lastnik diamantnih polj William Brigge, eden najbogatejših Amerikanov, ki se hoče lečiti pri udomeltem zdravniku Zeilisu. Omenjeni lirt je poročal, da ima ameriški milijonar čudno bolezen. Opolnoči tehta samo 63 kg, potem se pa toliko zredi, da tehta opoldne točno 75 kg 600 gramov. Ta čas mu s'ce močno utriplje in mišice mu otrpnejo tako, da se ni ti ganiti ne more.

Mr. Brigge je pa tudi zelo šaljiv mož. Navadno se vozi v treh avtomobilih. V enem se pelje s m. v drugem in tretjem ga pa spremljata dva umetna človeka-roboti ki sta mu tako podobna, da jih je težko razločiti. Mr. Brigge se na potovanju po svetu ustavlja in tako se ustavi tudi v Welsu, kjer dobi visoko nagrado v dolarjih vsaki, kdor bo spoznal, kdo je ameriški milijonar in kdo njegova robot. Ze zgodaj jutraj so se začeli zbirati v Welsu in Gallsbachu radovedneži, ki so nestrpno pričakovali bogatega ameriškega strica. Ko je prišla tudi policija in začela dajati red, so bili vse prepirčani, da je vest o prihodu čudaka iz Amerike resnična. Proti podnevu so se res prikazali na obzoru trije avtomobili. Napetost je dosegla vrhunec. Toda avtomobili so pridrevli in radovedneži so gledali, ko so videli, da policaji spoštljivo pozdravljajo. Pripeljal se je bil namreč zvezni kancelar dr. Miklas s svojim spremstvom, ki je bil na službenem potovanju po Gornji Avstriji. Končno so ljudje zvedeli, da so naselili prvoaprilski šal.

Drastično zgodbo o pokvarjeni velenstni mladini je priobčil te dni današki "Wiener Journal". Gre za ljubavne avanture 22 letnega dekleta, ki je imela 58 ljubčkov, pa samo enega je tožila radi očetovstva.

Antonia P. je bila 22 let stara, ko je prišel mali Alfred na svet. Otroka je izročila družstvu za varstvo mladoletnih otrok, ni pa vedela ali hotela povedati, kdo je njegov oče. Urad je polvedoval za očetom in končno je dekle dejalo, da je oče brivski pomočnik Johann P. Fant je bil pozvan na sodišče, da prevzame očetvske dolžnosti. P. je odkrito priznal, da je imel z dekletom intimno razmerje, trdil je pa, da je izključeno, da bi bil on oče, kajti zadnji sestanek z dekletom je imel najmanj še pred letom dni, pa še takrat ni bil sam, mraveč so bili kar trije.

— Kar trije? — je vprašal sodnik začuden. — To je pa res zanimivo!

— Ni pa najzanimivejše, — se je oglašil obtožene. — Če hotel govoriti...

— Kaj pa je še zanimivejše? — ga je prekinil sodnik.

Tedaj je začel P. pripovedovati, da je član nogometnega kluba in da so se nekoč pogovarjali o Antoniji. Vprašal je kdo se ni bil njen ljubček. Navzduh je bilo 65 članov in samo 7 jih je dvignilo roke.

Sodišče je v tej zadevi zaslislalo priče in se uverilo, da je P. govoril resnico. Zato je tožbo zavrnilo, češ, da Antoniji glede na njeno nemoralno življenje ni mogoče verjeti.

1. APRIL V GALLSPACHU

V Welsu pri Gallsbachu so si dovolili originalno prvo aprilsko šalo. "Weiser Anzeiger" je namreč priobčil 1. aprila vest, da prispe v Gallsbach lastnik diamantnih polj William Brigge, eden najbogatejših Amerikanov, ki se hoče lečiti pri udomeltem zdravniku Zeilisu. Omenjeni lirt je poročal, da ima ameriški milijonar čudno bolezen. Opolnoči tehta samo 63 kg, potem se pa toliko zredi, da tehta opoldne točno 75 kg 600 gramov. Ta čas mu s'ce močno utriplje in mišice mu otrpnejo tako, da se ni ti ganiti ne more.

Mr. Brigge je pa tudi zelo šaljiv mož. Navadno se vozi v treh avtomobilih. V enem se pelje s m. v drugem in tretjem ga pa spremljata dva umetna človeka-roboti ki sta mu tako podobna, da jih je težko razločiti. Mr. Brigge se na potovanju po svetu ustavlja in tako se ustavi tudi v Welsu, kjer dobi visoko nagrado v dolarjih vsaki, kdor bo spoznal, kdo je ameriški milijonar in kdo njegova robot. Ze zgodaj jutraj so se začeli zbirati v Welsu in Gallsbachu radovedneži, ki so nestrpno pričakovali bogatega ameriškega strica. Ko je prišla tudi policija in začela dajati red, so bili vse prepirčani, da je vest o prihodu čudaka iz Amerike resnična. Proti podnevu so se res prikazali na obzoru trije avtomobili. Napetost je dosegla vrhunec. Toda avtomobili so pridrevli in radovedneži so gledali, ko so videli, da policaji spoštljivo pozdravljajo. Pripeljal se je bil namreč zvezni kancelar dr. Miklas s svojim spremstvom, ki je bil na službenem potovanju po Gornji Avstriji. Končno so ljudje zvedeli, da so naselili prvoaprilski šal.

Drastično zgodbo o pokvarjeni velenstni mladini je priobčil te dni današki "Wiener Journal". Gre za ljubavne avanture 22 letnega dekleta, ki je imela 58 ljubčkov, pa samo enega je tožila radi očetovstva.

Antonia P. je bila 22 let stara, ko je prišel mali Alfred na svet. Otroka je izročila družstvu za varstvo mladoletnih otrok, ni pa vedela ali hotela povedati, kdo je njegov oče. Urad je polvedoval za očetom in končno je dekle dejalo, da je oče brivski pomočnik Johann P. Fant je bil pozvan na sodišče, da prevzame očetvske dolžnosti. P. je odkrito priznal, da je imel z dekletom intimno razmerje, trdil je pa, da je izključeno, da bi bil on oče, kajti zadnji sestanek z dekletom je imel najmanj še pred letom dni, pa še takrat ni bil sam, mraveč so bili kar trije.

— Kar trije? — je vprašal sodnik začuden. — To je pa res zanimivo!

— Ni pa najzanimivejše, — se je oglašil obtožene. — Če hotel govoriti...

— Kaj pa je še zanimivejše? — ga je prekinil sodnik.

Tedaj je začel P. pripovedovati, da je član nogometnega kluba in da so se nekoč pogovarjali o Antoniji. Vprašal je kdo se ni bil njen ljubček. Navzduh je bilo 65 članov in samo 7 jih je dvignilo roke.

Sodišče je v tej zadevi zaslislalo priče in se uverilo, da je P. govoril resnico. Zato je tožbo zavrnilo, češ, da Antoniji glede na njeno nemoralno življenje ni mogoče verjeti.

1. APRIL V GALLSPACHU

V Welsu pri Gallsbachu so si dovolili originalno prvo aprilsko šalo. "Weiser Anzeiger" je namreč priobčil 1. aprila vest, da prispe v Gallsbach lastnik diamantnih polj William Brigge, eden najbogatejših Amerikanov, ki se hoče lečiti pri udomeltem zdravniku Zeilisu. Omenjeni lirt je poročal, da ima ameriški milijonar čudno bolezen. Opolnoči tehta samo 63 kg, potem se pa toliko zredi, da tehta opoldne točno 75 kg 600 gramov. Ta čas mu s'ce močno utriplje in mišice mu otrpnejo tako, da se ni ti ganiti ne more.

Mr. Brigge je pa tudi zelo šaljiv mož. Navadno se vozi v treh avtomobilih. V enem se pelje s m. v drugem in tretjem ga pa spremljata dva umetna človeka-roboti ki sta mu tako podobna, da jih je težko razločiti. Mr. Brigge se na potovanju po svetu ustavlja in tako se ustavi tudi v Welsu, kjer dobi visoko nagrado v dolarjih vsaki, kdor bo spoznal, kdo je ameriški milijonar in kdo njegova robot. Ze zgodaj jutraj so se začeli zbirati v Welsu in Gallsbachu radovedneži, ki so nestrpno pričakovali bogatega ameriškega strica. Ko je prišla tudi policija in začela dajati red, so bili vse prepirčani, da je vest o prihodu čudaka iz Amerike resnična. Proti podnevu so se res prikazali na obzoru trije avtomobili. Napetost je dosegla vrhunec. Toda avtomobili so pridrevli in radovedneži so gledali, ko so videli, da policaji spoštljivo pozdravljajo. Pripeljal se je bil namreč zvezni kancelar dr. Miklas s svojim spremstvom, ki je bil na službenem potovanju po Gornji Avstriji. Končno so ljudje zvedeli, da so naselili prvoaprilski šal.

Drastično zgodbo o pokvarjeni velenstni mladini je priobčil te dni današki "Wiener Journal". Gre za ljubavne avanture 22 letnega dekleta, ki je imela 58 ljubčkov, pa samo enega je tožila radi očetovstva.

Antonia P. je bila 22 let stara, ko je prišel mali Alfred na svet. Otroka je izročila družstvu za varstvo mladoletnih otrok, ni pa vedela ali hotela povedati, kdo je njegov oče. Urad je polvedoval za očetom in končno je dekle dejalo, da je oče brivski pomočnik Johann P. Fant je bil pozvan na sodišče, da prevzame očetvske dolžnosti. P. je odkrito priznal, da je imel z dekletom intimno razmerje, trdil je pa, da je izključeno, da bi bil on oče, kajti zadnji sestanek z dekletom je imel najmanj še pred letom dni, pa še takrat ni bil sam, mraveč so bili kar trije.

— Kar trije? — je vprašal sodnik začuden. — To je pa res zanimivo!

— Ni pa najzanimivejše, — se je oglašil obtožene. — Če hotel govoriti...

— Kaj pa je še zanimivejše? — ga je prekinil sodnik.

PODROBNOSTI O STRAŠNEM POŽARU

METLIKA, 14. aprila.

Vsa Bela Krajina je pod dojmom strašne požarne katastrofe, ki je na cvetno nedeljo upopelnila vas Zaluko, eno najlepših in najbogatejših belokranjskih naselij. Vas leži kake 4 km južozapadno od Metlike na "hrvaški" strani Kolpe sredi rodovitih poljan. Zalučani slove daleč naokrog kot zelo marljivi in napredni poljedelci, a mnogi izmed njih so si s trudopolnim delom v Ameriki prihranili toliko, da so si po povratku v domovino ustvarili lepe domačije.

Vas ima, ali je vsaj imela 67 hišnih števil ter okrog 300 prebivalcev. Vsi se bavijo zgolj s poljedelstvom in živinorejto ter so tako popolnoma navezani na to, kar pridelajo doma. Zato je skoraj ni hiše, ki bi ne pristevala med svoje kakega "Amerikanca".

SIROTA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje)

— Gotovo jih ima. Ali moreš d'vorniti o tem?

— Ponavadi nisem mislila drugega kot to, da so vsi bogati ljudje srečni. Sedaj pa vidim, da imava tudi midva, Willie in jaz svoje zadrege.

— To je usoda človeštva. Ne moremo pričakovati, da bi bilo kaj drugače.

— Kdo pa more biti srečen? Miss Emilija?

— Le oni, ki se nauči pokoršine. Le oni, ki vidijo v najhujših preizkušnjah ljubečega Očeta ter pokorni njegovi volji poljubljajo njegov kašnilni bič!

— To je zelo težko, Miss Emilija.

— Trsko in ravno raditega je tako malo ljudi, katere bi lahko imenovali srečnimi!

— Odpuščanje Willieja je bilo tako nenadno, da je imela Mrs. Sullivan le teden dni časa, da odredi vse potrebno.

— Willie jo bil zelo zaplen ves dan ter je prišel domov le zvečer. Ob neki priliki, ko je prišel domov, mraku ter našel Jerico samo ji je rekel:

— Pojdva ven ter opazujva mesec nad staro hišo na vogalu.

— O, Willie, ne govori več o tem, da ne bova videla starih krajev nikdar več, — je rekla Jerica. — Jaz bi morem prenašati te misli.

— Tudi jaz ne, — je odvrnil Willie. — V petih letih bom najbrž nazaj, ter bom lahko kupil več hiš!

— Kaj pa bo postalo iz tvoje matere in starega očeta, če bodo poldrili to hišo?

— Tega ni lahko povedati. Če se bosta morala preseliti, jima bom lahko preskrbel bojiše stanovanje kot je to.

— Telo ne bo tukaj, Willie!

— To vem, vendar pa bom vedno lahko čul o vas ter govoril z vami v pismih. Ideja izpremembe me vznemirja najbolj. Vem, da me bodo vsi pogledali. Ali boš skrbela, zanje, Jerica?

— Jaz, — je rekla Jerica, presenečena. — Jaz sem skoro še otrok. Kaj morem storiti?

— Jaz bom odšel za pet ali deset let in ti, Jerica, ne boš več otrok v tem času, pač pa zanesljiva, odrasla ženska. Nisem pozabil, kako si skrbeča za strica Truemana. Vse bom pustil v tvoji oskrbi, Jerica. Le prav si se otrok.

— Hvala, Willie, — je rekla Jerica, ki je vrjela, da bo lahko vse opravila zanje. Vedno mislim na Truemana ter bom storila vse, kar je v moji moči.

— To je resnica. — je rekel Willie žalostno. — Jaz bom mogoče umrl, vendar pa ne bom mislil na to. Vedno me bo spremljalo upanje, da te bom še srečno videl. Pisal bom vedno materi in tebi, Jerica, ne smem ne pozabiti ter me moraš ljubiti prav tako, ko bom odšel.

— Pozabiti tebe, Willie! Vedno bom mislila nate ter te ljubila prav tako. Kaj pa naj storim drugrega? Ti boš proč, v tui deželi in vsaki dan mojega življenja bom mislila na te in na tvojo mater.

— Verujem ti, Jerica, čeprav ne vem. Vi boste ostali sami prijatelji skupaj, a jaz bom osamljen v tui deželi.

— Pogovor je prekinil povratek Mr. Cooperja ter nista niti pozneje obnovila pogovora.

— Zjutraj pa jih je zapustil Willie ter rekel Jerici v slovo:

— Dobro skrb! za našo mater in za starega očeta. Onadva sta skoro prav toliko zate, kot zame!

— Mr. Cooper, ki ni mogel vrjeti, da bi bil fant prav tako uspešen na lavi za bogastvo, mu je dal več resnih naukov, naj se ne udaja upanjem, katerih ni ne nikdar mogel doseči.

— Mrs. Sullivan pa je rekla s solzami:

— Ljubi in boš se Boga, Willie in ne razočaraj svoje matere!

— Willie je odšel na morje in nikdo ni slutil, kaj je občutila mati v trenutku, ko se je poslavljala njen sin, katerega je tako skrbno in verno negovala vseh osemnajst let.

— Sedaj pa je pričela Jerica za stalno bivali pri Mr. Grahamu.

— Odkrivala je kole ter se pridno učila. Emilija je seveda takoj zapustila, da Jerica kaj dobro napreduje. Predsedek Mrs. Ellis napram njej je bil še vedno močan, a Jerica je bila napram njej uljudna kot ponavadi in Miss Emilija ju je držala previdno narazen, da bi ne sledili kakšni neljubi dogodki.

— Odlisa je, da obišče Mrs. Sullivan in ko je prihajala spomlad, je pričela pričakovati novice od Willieja.

— Nikakor poročila pa ni prišlo, ko je urasel čas, da se morajo Grahamovi preseliti na deželo.

Edemnajsto poglavje.

OVLAĐANJE GLAVNE STRASTI.

— Teden, pozneje je izvele Jerica od služabnika Georga, da ji je sporočila Mrs. Sullivan, da je dobila pismo od Willieja in da jo Lora Jerica obiskati.

— Emilija je bila pripravljena pustiti jo, a ni mogla, kajti edini konj, katerega je imel Mr. Graham, je bil drugače zaposlen in nobene druge poti ni bilo, kako jo poslati.

— Zakaj pa ne gre v omnibusu? — je vprašala Mrs. Ellis.

— Jerica se je hvalčno varla v Mrs. Ellis. Prvikrat se je zgodilo narureč, da je Mrs. Ellis pospešila njene načrte.

— Ne mislim, da bi bilo varno v omnibusu, — je rekla Emilija.

— Varo! Za tako veliko deklico! — je rekla Mrs. Ellis, ki ni nikdar stidila svojega jezika v navzočnosti Miss Emilije.

— Kaj misliš o tem? — je vprašala Emilija. — Ona izgleda zame kot otrok, vendar pa je še skoraj grasia ter se lahko peče z omnibusom. Ali veš, kje je ura iz Bostona k Mrs. Sullivanovi?

— Povsem dobro, Miss Emilija.

— Profesor je bil zagotovljen in Jerica je odšla na svojo ekspedicijo. Našla je Mrs. Sullivan in Mrs. Cooperja zdrava.

— Bila sta zelo vesela poročila od Willieja.

— Pisal je, da je dospel v Kalkuto zdrav. Opisal je svoj novi dom in nove dolžnosti. Vprašal je tudi za Jerico.

— Sedaj je obredovala pri Mrs. Sullivanovi ter počitela nato na omnibusu.

— Ura je bila skoro tri in bila je edina potnica v omnibusu. Z njo vred je vstopila še zadnja potnica, ki je bila stara dama ter sedla nasproti Jerici.

— Bila je to neko sitna ženska, ki je vedno zahtevala vse mogoče in nemogoče stvari.

— Sprustila se je v pogovor z Jerico.

— Ali ne kažejo oni oblaki slabo vreme?

— Mislim, da bo kmalu deževalo, — je odvrnila Jerica.

— Danes zjutraj, — je modrovala naprej stara ženska, — ko sem odšla jaz, je sijalo solnce. Celo ptički so prepevali pod nebom. Sedaj pa, predno bom prišla domov, bo postal moj šal plen neusmiljenega vremena!

— Ali peče omnibus mimo vaših vrat? — je vprašala Jerica.

— Ne, pol milje iz proč. Ali je vam bolj pri roki, moja mlada gospodična?

— Na, hoditi moram še celo miljo.

(Dolje prihodnjič.)

MONTE CARLO

Igralnica v Monte Carlu je najznamenitejša na svetu. V nji so bile dobljene in izgubljene milijarde, iz beračev so postali milijonarji in iz milijonarjev berači. Mnogi so se plačali hazardiranja v Monte Carlu z življenjem, ker so v obupu segli po samomorilnem orožju, ki so izgubili vse svoje premoženje.

Ustanovitelj slovitte igralnice je bil natak Francois Blanc, rojen 1. 1830. torej pred 100 leti. Blanc je hotel prvotno ustanoviti igralnico v Hamburgu, pa podjetje ni uspevalo. Vendar je pa s prvo igralnico toliko zaslovel, da so ga 1. 1863 povabili, naj ustanovi igralnico v Monacu. Bivši natakar je sklenil primerno pogodbo z vladajočim domom Grimaldskim in se z vno močjo lotil dela. Vedel je, da se da kovati iz človeških strasti in neumnosti kapital in res je postalo v nekaj letih večkratni milijonar.

Na Blancovi rodbini se je v polni meri pokazala velika moč denarja. Ena njegova hčerka se je poročila s predstavnikom najvišje poljske aristokracije knezom Radziwillom. To je bilo čudo, katero je mogel storiti samo denar. Z drugo hčerko bivšega natakarja se je poročil celo princ Roland Bonaparte, bližnji sorodnik takratnega francoskega cesarskega doma. Drugo pokolenje podjetnega natakarja je pa smatralo očetovo obrt za poniževalno in tako je prevzel vodstvo igralnice v Monte Carlu edini Blancov sin Camille.

Ta je očetovo podjetje znatno izpopolnil, obenem je pa poskrbel tudi za blagostanje male države. Znano je, da prebivalcem Monaca ni treba plačevati davkov in da doživja vladajoči knez letno 2 milijona frankov rente. Vse to gre na račun igralnice. V tem pogledu so celo vladarji velikih držav na slabšem kakor je vladajoči knez Monaca.

Prišla je pa vojna, ki je hudo prizadela tudi igralnico v Monte Carlu. Dohodki so močno nazadovale in Camille Blanc je zašel v denarne stiske. Ta položaj je izkoristil znani finančni magnat Bazil Zaharov, ki je ustanovil delniško družbo z obratnim kapitalom v znesku 1 milijon funtov sterlingov, ki naj bo preprečila polom igralnice. Odkar

je dobila igralnica Zaharovo finančno injekcijo, posluje zopet z velikim dobičkom. Zaharov je zdaj po vojvodni Westminsterkem najbogatejši mož v Evropi. Njegovo premoženje cenijo na pet milijard. Svojo karijero je začel kot natakar v Carigradu.

Zaharov je prodal nedavno delnice igralnice v Monaku znanemu bančnemu domu Daniel Dreyfus & Company v Parizu in sicer s 100% dobičkom. Ta finančna transakcija je vzbudila v Monte Carlu veliko senzacijo. Nazivajo jo "revolucijonarni prevrat" v Monte Carlu. Uprava igralnice bo prvič od obstoja tega dobičkanosnega podjetja odgovorna ljudem, katerih ne pozna, anonimnim delničarjem, katerih ne pozna, anonimnim delničarjem, katerim jamči za masten dobiček večno hrepenenje ljudi po bogastvu in njihova strast do igre.

ŽENSKÉ BODOČNOSTI

V Lipskem je izšla knjiga pod naslovom: "Ženske bodočnosti" — kakor si jih želimo, v kateri se mnogi nemški pisatelji izražajo o ženski kakršna bi morala biti in kakršna morda bo v bodočnosti. Svoboda duha in svoboda telesa, — pravi Stefan Zweig in obenem omenja, kašen tip ženske izgine, v bodoče ne bo več žene s potencirano pasivnostjo, meščanske gospodnje, ki je trtila vse svoje sile na pranje, likanje, pometanje, kuhanje in druge gospodinske posle. Izgine tudi tip gospodične kot protitež poročne ženske, kajti ženska bodočnosti bo priznavala samo popolno svobodo in moralo ne glede na spol.

Dramatik Larnet-Holenia pravi, da je problem moderne ženske prav za prav problem modernega moškega, kajti ženska se instinktivno razvija po njegovi želji. Da se ženske lotevajo moških poklicev je samo dokaz, da je premalo moških.

Max Brod pravi: Ženska bodočnosti bo spoznala z instinktom in premetenostjo dobre in slabe strani novih razmer.

Axel Eggebrecht pravi, da sedanji moški nima nobenih želja glede ženske v bodočnosti. Robert Musil meni, da se je ženska naveličala biti vedno ideal moškega in sicer tak ideal, kakršnega si je moški zamislili.

Heinrich Jacob pravi: Kratki lasje še niso svoboda. Noben moški ne želi, da bi se ženska vrnila v preteklost, toda ona je vrgla proč ženski jarem samo zato, da je prevzela moškega. Nekaj tu ni v redu. Med moškimi in žensko je nastala nedavno razlika, ki je večja od pravne in socialne razlike. To je razlika bistva.

V splošnem vidimo, da se moški glede ženske bodočnosti ne strinja, kar pa ni nič hudega, kajti ženske bodo itak take, kakršne bodo hotele biti.

RUSI PROTI VERI

Protest rimskega papeža proti preganjanju pravoslavne cerkve v Rusiji ni imel onega uspeha, ki se ga je nadejal sv. oče. Predvsem so ruske cerkvene avtoritete odločno odklonile zavzemanje papežev ter odrekale Rimu pravico, da se poteguje za pravoslavno cerkev, ki je po besedah ruskih cerkvenih predstavitev bil od nekdanj najhujši nasprotnik pravoslavlja. Pa tudi po nekod izven Rusje poziv sv. očeta ni naletel na preveč prijazen odziv. Angleška vlada je odklonila svoje sodelovanje v protisovjetski kampanji in se zadovoljila le s platoničnem neizradnim ogorčenjem. Še večji odpor pa je papževa akcija vzbudila pri beloruski pravoslavni cerkvi na Poljskem. Tam je bilo po poročilih beloruskih cerkvenih predstavitev zaprot v zadnjih desetih letih skoro 50% vseh pravoslavnih cerkva. Vsi ti hrani so bili ne glede na proteste pravoslavnih vernikov kratkoma odvzeti pravoslavni duhovščini in predani v last rimski cerkvi. Boljševiki tudi navajajo, da so podiranje cerkva začeli sami Poljaki, ki so porušili veliko pravoslavno katedralo v Varšavi.

Papežev poziv je v Rusiji dvignil vihar ogorčenja in le še podkrepil pozicijo brezbožnikov. Združili je verniki in neverniki v sruči proti rimski cerkvi, ni pa niti malo zaustavil rušenja božjih hramov. Iz Moskve prihaja namreč vest, da so boljševiki že začeli podirati staroslavni Čudov samostan v Kremlju. Ta samostan je bil ustanovljen 1. 1365. Prvotno so bile tam konjušnice tatarskega hana Džanibega, čigar žena je bila lepa in obsedena od hudobnega duha, Patriarh Aleksej pa jo je čudežno ozdravil in han je nato iz hvalečnosti ustanovil ta samostan, ki je po tem čudežu dobil svoje ime: Čudov monastir. Sestoji iz cele vrste poslopj, med katerimi so tri katedrale: sv. Mihaela, sv. Alekseja in Oznanenja Marije device. Leta 1812 je v samostanu prebival Napoleonov generalni štab. V največjem času je bil samostan le še nekaj zapor za duhovščino, ki se je kaoroli pregrešila proti cerkveni državi oblasti. Lunčarski je dal preiskati samostan in pri tem so odkrili dragocene stare freske, izredne umetniške vrednosti. Ne glede na to in na enotnost Kremlja ki s tem samostanom izgubi svoje pravo lice, so sklenili boljševiki podreti samostan in mesto njega postaviti veliko poslopje za sovjetske upravne uradnike. Na prošnjo nekaterih ljubiteljev ruskih umetnostnih starin so sicer dovolili par dni odloga, da se snamejo in prenesejo umetniške vrednote, toda v tem času je bilo nemogoče rešiti te stare spomine in zapali so herostatskemu početju. Dokler je bil Lunčarski komisar za narodno prosveto, se ni nikoli dogajalo kaj takega, sedanji komisar pa očitveno nima smisla za umetnost.

SEZNAM ARANŽIRANIH KONCERTOV.

- 18. maja: Chicago, Ill. (Orchestra Hall).
- 25. maja: Milwaukee, Wis.
- 2. junija: Calumet, Mich. (Opera House).
- 7. junija: Traunick, Mich.
- 15. junija: Ely, Minn.
- 22. junija: Duluth, Minn.

Naslov: Banovec R.
6233 St. Clair Ave. Cleveland, O.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. —

Uprava lista.

BREZPLAČNI POUK.

BOARD OF EDUCATION nudi brezplačen pouk, ki se žele naučiti angleški in hočejo postati državljani Združenih držav. Oglašuje se za pojasnila v ljudski šoli št. 27, East 41. cesta v petek zjutraj od 10. do 12. ura, soba št. 208, ali pa v ponedeljek in sredo ob 2. do 5. ura št. 413.

Kretanje Parnikov

Shipping News

- 30. aprila: Mauretania, Cherbourg; Albert Ballin, Cherbourg; Hamburg; President Roosevelt, Cherbourg; Bremen
- 1. maja: Dresden, Cherbourg; Bremen
- 2. maja: Paris, Havre; Bremen; Cherbourg; Bremen; Homeric, Cherbourg; Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam; Augustus, Napoli, Genova
- 3. maja: Cleveland, Cherbourg; Hamburg; Belgienland, Cherbourg; Antwerpen; Minnekahda, Boulogne sur Mer; Cherbourg; Leviathan, Cherbourg
- 7. maja: Aquitania, Cherbourg; New York, Cherbourg; Hamburg; America, Cherbourg; Bremen
- 9. maja: Columbus, Cherbourg; Bremen; Olympia, Cherbourg; Pennland, Cherbourg; Antwerpen; Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
- 10. maja: Minnewaska, Cherbourg; Conte Biancamano, Napoli, Genova
- 13. maja: Europa, Cherbourg; Bremen; Republic, Bremen
- 14. maja: Vulcania, Trst; Berengaria, Cherbourg; St. Louis, Cherbourg; Hamburg; President Harding, Cherbourg; Bremen
- 15. maja: Le de France, Havre; Stuttgart, Cherbourg; Bremen; Majestic, Cherbourg; Lapland, Cherbourg; Antwerpen; New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
- 16. maja: Reliance, Cherbourg; Hamburg; Roma, Napoli, Genova
- 20. maja: Bremen, Cherbourg; Bremen
- 20. maja: Bremen, Cherbourg; Bremen
- 21. maja: Mauretania, Cherbourg; Stuttgart, Cherbourg; Hamburg; George Washington, Cherbourg; Bremen
- 22. maja: Berlin, Boulogne sur Mer, Bremen
- 23. maja: Paris, Havre; Homeric, Cherbourg; Westernland, Cherbourg; Antwerpen; Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
- 24. maja: Minnetonka, Cherbourg; Leviathan, Cherbourg; Conte Grande, Napoli, Genova
- 28. maja: Aquitania, Cherbourg; Albert Ballin, Cherbourg; Hamburg; President Roosevelt, Cherbourg; Bremen
- 29. maja: Saturnia, Trst; Dresden, Cherbourg; Bremen; Europa, Cherbourg; Bremen
- 30. maja: France, Havre; Olympia, Cherbourg; Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
- 31. maja: Majestic, Cherbourg; Hamburg; Belgienland, Cherbourg; Antwerpen; Minnekahda, Boulogne sur Mer
- 2. junija: Columbus, Cherbourg; Bremen
- 3. junija: Berengaria, Cherbourg; Resolute, Cherbourg; Hamburg
- 4. junija: New York, Cherbourg; Hamburg; America, Cherbourg; Bremen
- 6. junija: Le de France, Havre; Majestic, Cherbourg; Pennland, Cherbourg; Antwerpen; Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam; Augustus, Napoli, Genova
- 7. junija: Cleveland, Cherbourg; Hamburg; Minnewaska, Cherbourg
- 10. junija: Bremen, Cherbourg; Bremen
- 11. junija: Mauretania, Cherbourg; Deutschland, Cherbourg; Hamburg; Leviathan, Cherbourg
- 12. junija: Paris, Havre; Stuttgart, Cherbourg; Bremen
- 14. junija: Homeric, Cherbourg; Lapland, Cherbourg; Antwerpen; New Amsterdam, Boulogne sur Mer; Rotterdam
- 14. junija: President Harding, Cherbourg; Bremen; Conte Biancamano, Napoli, Genova
- 17. junija: France, Havre; Europa, Cherbourg; Bremen
- 18. junija: Vulcania, Trst; Aquitania, Cherbourg; Hamburg; George Washington, Cherbourg; Bremen
- 19. junija: Berlin, Boulogne sur Mer, Bremen
- 20. aprila: Olympia, Cherbourg; Westernland, Cherbourg; Antwerpen; Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam; Roma, Napoli, Genova
- 21. junija: St. Louis, Cherbourg; Hamburg; Minnetonka, Cherbourg; President Roosevelt, Cherbourg; Bremen
- 22. junija: Berengaria, Cherbourg
- 23. junija: Columbus, Cherbourg; Bremen
- 25. junija: Le de France, Havre; Albert Ballin, Cherbourg; Hamburg; Republic, Cherbourg; Bremen
- 26. junija: Dresden, Cherbourg; Bremen
- 27. junija: Bremen, Cherbourg; Bremen; Majestic, Cherbourg; Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
- 28. junija: Mauretania, Cherbourg; Belgienland, Cherbourg; Antwerpen; Minnekahda, Boulogne sur Mer; Leviathan, Cherbourg; Conte Grande, Napoli, Genova
- 30. junija: Paris, Havre

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajše in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih: PARIS 2. maja; 23. maja (7 P. M.) 4 P. M.; Ile de France 15. maja; 6. jun. (8 P. M.) 4 P. M.; FRANCE 30. maja; (7 P. M.)

Najkrajše pot po severnem Vzhodu je v posebni kabini z vsami modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoske kuhinje, izredno nizke cene. Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

19 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdoli je namrjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je počen o potnih listih, prtiljagi za povratek (Return Permit) iz Washingtona, ki je veljaven za eno leto. Brez permita je sedaj nemogoče priti nazaj tudi v tekni 6. mesec v isti se ne pošiljajo več v stari kraj, ampak ga mora vsak potnik osebnostno dvigniti pred odpotovanjem v stari kraj. Prošnja za permit se mora vložiti najmanj eden mesec pred nameranim odpotovanjem in oni, ki pošljejo preko New Yorka, je najbolje, da v prošnji označijo, kaj se jim pošlje na Barge Office, New York, N. Y.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Glasom nove ameriške priseljenske postave, ki je stopila v veljavo s prvim julijem, znaša jugoslovanska kvota 845 priseljencev letno, a kvotni višje se izdajajo samo onim priselcem, ki imajo prednost v kvoti in ti so: Stariš ameriških državljanov, moje ameriških državljanov, ki so se po 1. juliju 1928. leta poročili, žene in neporočeni otroci izpod 18. leta poljedelcev. Ti so opravičeni do prve polovice kvote. Do druge polovice pa se opravičeni ženi in neporočeni otroci izpod 21. leta onih nedržavljanov, ki so bili postavno pripisani v to deželo za stalno bivanje.

Za vsa pojasnila se obračajte na poštano in zanesljivo

SAKSER STATE BANK
63 CORTLAND STREET
NEW YORK

VODNI KOVE KNJIGE

za leto 1930

SO RAZPRODANE

Kdor jih hoče zdaj naročiti za leto 1931, naj nam pošlje \$1 in dobil bo knjige po pošti, ko bodo izšle.

Knjigarna 'Glas Naroda'

Vsakovrstne KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri
"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.
Telephone: CHELSEA 3578

POPOLEN CENIK JE PRIROČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN